

- zwrot sprawy Sądowi celem rozpoznania jej w pozostałym zakresie dotyczącym nierozstrzygniętych kwestii odnoszących się do obu części przetargu, włączając w to żądanie naprawienia szkody, do której Sąd jak dotąd się nie odniósł;
- nakazanie Komisji pokrycie kosztów zastępstwa prawnego poniesionych przez wnoszącego odwołanie, a także innych poniesionych przezeń kosztów w związku z postępowaniem w niższej instancji, nawet jeżeli niniejsze odwołanie zostanie oddalone, jak również kosztów poniesionych w postępowaniu odwoławczym, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi:

- oczywisty błąd oceny i niedostateczne uzasadnienie;
- błędne zastosowanie art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ oraz art. 149 przepisów wykonawczych⁽²⁾ przy dokonywaniu oceny obowiązku uzasadnienia decyzji przez zamawiającego;
- naruszenie prawa poprzez oddalenie argumentów wnoszącego odwołanie w przedmiocie naruszenia zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 8 marca 2011 r. w sprawie T-37/05, World Wide Tobacco España przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 maja 2011 r. przez World Wide Tobacco España, S.A.

(Sprawa C-240/11 P)

(2011/C 211/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: World Wide Tobacco España, S.A. (przedstawiciele: M. Odriozola i A. Vide, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Częściowe uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-37/05;
- obniżenie kwoty grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności, wnosząca odwołanie uważa, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania nakładając bardziej restrykcyjny czynnik odstraszący na WWTE (World Wide

Tobacco España, S.A.) niż na inne przedsiębiorstwa przetwórcze. Komisja nałożyła czynnik odstraszący na WWTE z uwagi na udział WWTE w międzynarodowej grupie mającej znaczącą pozycję gospodarczą i finansową. Okoliczność, że WWTE działała quod non pod decydującym wpływem swych spółek dominujących, została uznana jedynie za czynnik dodatkowy.

W drugiej kolejności, tytułem żądania ewentualnego, Trybunał powinien ponownie obliczyć współczynnik, jeżeli uzna, że jedna ze spółek dominujących nie jest odpowiedzialna za zachowanie WWTE. Sąd nie powinien był oddalać argumentów WWTE ze względu na to, że nie ujęła ona w skardze twierdzeń swych spółek dominujących, gdyż do nich a nie do ich spółki zależnej należy zakwestionowanie przypisywanej im odpowiedzialności. W każdym razie wydane wyroki, ponieważ orzeczono o nich w przedmiocie skarg spółek dominujących, w tym również wyrok w sprawie T-24/05, są prawomocne między solidarnie odpowiedzialnymi stronami.

W trzeciej kolejności, Sąd nie powinien był uznać za niedopuszczalny ze względu na brak jasności argumentu skarżącej, zgodnie z którym twierdziła ona, że, ponieważ spółki dominujące nie były odpowiedzialne, Komisja nałożyła grzywnę, która naruszała granicę 10 % obrotu. Powody są identyczne z przedstawionymi w poprzednim akapicie: wyłącznie spółki dominujące mają zdolność kwestionowania przypisanej im odpowiedzialności oraz wydany wyrok jest prawomocny między solidarnie odpowiedzialnymi stronami.

Wreszcie Komisja narusza dyrektywy w sprawie metody ustalania grzywnien nie uwzględniając okoliczności, że w latach 1996 i 1997 WWTE nie przestrzegała umów. Wnosząca odwołanie uważa również, iż nie powołaawszy się wyraźnie na tę okoliczność łagodzącą w zaskarżonej decyzji, Komisja nie może twierdzić, że okoliczność tę uwzględniła.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-117/07 i T-121/07 Areva i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 maja 2011 r. przez Areva

(Sprawa C-247/11 P)

(2011/C 211/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Areva S.A. (przedstawiciel: A. Schild, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Alstom, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania pozwala na wydanie ostatecznego orzeczenia:

- tytułem żądania głównego — stwierdzenie nieważności następujących przepisów spornej decyzji:
 - art. 1 lit. c).
 - art. 2 lit. c);
- tytułem żądania ewentualnego — istotne obniżenie wysokości grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości, w tym kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed Sądem;
- w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania nie pozwala na wydanie ostatecznego orzeczenia, przekazanie sprawy izbie Sądu w zmienionym składzie oraz orzeczenie, iż rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zostanie wydane w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów na uzasadnienie swego odwołania.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd przepisów w zakresie uzasadnienia i prawa do obrony w ramach badania wywierania przez Areva S.A. decydującego wpływu na Areva T&D SA i Areva T&D AG w okresie od 9 stycznia do 11 maja 2004 r. W tym względzie wnosząca odwołanie zwraca uwagę, że Sąd naruszył art. 36 i 53 Protokołu nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (obowiązek Sądu uzasadniania swoich własnych wyroków), ponieważ w pkt150 zaskarżonego wyroku zastąpił on ocenę Komisji własnym wnioskowaniem, dodając a posteriori do spornej decyzji uzasadnienie, które się w niej nie znajduje. Wnosząca odwołanie zwraca jednocześnie uwagę, że Sąd naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia, ponieważ powołane przezeń argumenty nie pozwalają zrozumieć powodów, dla których nie uwzględnił on argumentów podniesionych przez wnoszącą odwołanie. Wreszcie wnosząca odwołanie zwraca uwagę na fakt, że Sąd naruszył prawo Areva S.A. do obrony, wymagając od niej przedstawienia probatio diabolica w ramach dowodu na okoliczność niewywierania przez spółkę dominującą decydującego wpływu na spółki zależne i odmawiając jej możliwości ustosunkowania się do nowych argumentów, które dodał do spornej decyzji.

Zarzut drugi dotyczy błędnego stosowania przepisów w zakresie odpowiedzialności solidarnej za uiszczenie grzywien skutkiem, którego było naruszenie zasad pewności prawa i indywidualizacji kar. Wnosząca odwołanie twierdzi, że nakładając grzywny, których skutkiem było stworzenie „faktycznej” solidarności pomiędzy dwoma spółkami, które nigdy nie były częścią tej samej jednostki gospodarczej, Sąd naruszył wyżej wymienione zasady.

Zarzut trzeci dotyczy dokonanej przez Sąd błędnej wykładni przepisów dotyczących niezgodnego z prawem delegowania uprawnień przez Komisję, braku uzasadnienia przez Sąd i naruszenia zasady indywidualizacji kar i sankcji z powodu braku jasnego określenia zakresu odpowiedzialności solidarnej dłużników. W tym względzie Areva S.A. podnosi po pierwsze, że Sąd naruszył prawo opierając się na wykładni decyzji Komisji sprzecznej z jej zamiarem, w celu przyjęcia „rozwiązania”

nieuzasadnionego pod względem prawnym a pozwalającego na odrzucenie argumentów wnoszącej odwołanie dotyczących delegowania uprawnień przez Komisję. Wnosząca odwołanie podnosi po drugie, że przyjęte przez Sąd rozwiązanie narusza ogólne zasady pewności prawa i indywidualizacji kar.

Zarzut czwarty i ostatni dotyczy błędnego stosowania zasad proporcjonalności i równego traktowania w odniesieniu do solidarnej odpowiedzialności Areva S.A. z tytułu grzywny. Wnosząca odwołanie jest zdania, że Sąd nie korzystając z nieograniczonego prawa orzekania i potwierdzając przypisanie grzywien, które nie uwzględnia czasu trwania popełnionego naruszenia, naruszył przytoczone zasady.

—————

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-117/07 i T-121/07 Areva i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 maja 2011 r. przez Alstom, T&D Holding, dawniej Areva T&D Holding S.A., Alstom Grid SAS, dawniej Areva T&D S.A., Alstom Grid AG, dawniej Areva T&D AG

(Sprawa C-253/11 P)

(2011/C 211/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Alstom, T&D Holding, dawniej Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, dawniej Areva T&D SA, Alstom Grid AG, dawniej Areva T&D AG (przedstawiciele: adwokaci J. Derenne i A. Müller-Rappard)

Druga strona postępowania: Areva, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylene wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-117/07 i T-121/07 Areva S.A., Areva T&D Holding S.A., Areva T&D AG, Areva T&D S.A. i Alstom przeciwko Komisji Europejskiej;
- w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania pozwala na wydanie ostatecznego orzeczenia:
 - tytułem żądania głównego — stwierdzenie nieważności następujących przepisów decyzji Komisji C(2006) 6762 z dnia 24 stycznia 2007 r. (sprawa COMP/F/38.899 — Urządzenia z izolacją gazową):
 - art. 1, b) [Alstom],
 - art. 1, d) [Alstom Grid AG (dawniej Areva T&D AG)],
 - art. 1, e) [T&D Holding (dawniej Areva T&D Holding S.A.)],
 - art. 1, f) [Alstom Grid SAS (dawniej Areva T&D S.A.)],
 - art. 2, b) [Alstom],